

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0002 van 7 januari 2013
in de zaak 2010/0538/SA/1/0519

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomen- de vzw ■■■■■, met zetel te ■■■■■
partij:
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steff STEVENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Schuttersstraat 15-17

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 april 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen van 15 januari 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van de kleedruimte en de verlichtingspalen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomenende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 december 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende, de verwerende en de tussenkomende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De vzw [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 7 oktober 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 24 november 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 12 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van de kleedruimte en de verlichtingspalen van de voetbalclub”*.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 20 mei 2008 wordt, na klacht van een aantal buurtbewoners, een proces-verbaal opgesteld voor het vervangen van houten lichtmasten door metalen verlichtingspalen.

Op 8 augustus 2008 worden, omwille van een bekrachtigd stakingsbevel, de zekeringskast en het nieuw opgerichte gebouw verzegeld. Op 30 september 2008 wordt vastgesteld dat de verzegeling verbroken is en op 2 oktober 2008 wordt alles opnieuw verzegeld.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 augustus 2009 tot en met 26 september 2009, dient de verzoekende partij één van de twee bezwaarschriften in.

De provinciale dienst Waterlopen adviseert voorwaardelijk gunstig op 3 september 2009.

De stedelijke milieudienst adviseert voorwaardelijk gunstig op 4 september 2009.

De stedelijke brandweer adviseert voorwaardelijk gunstig op 8 september 2009.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert voorwaardelijk gunstig op 18 september 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen adviseert, met volgende voorwaarden, voorwaardelijk gunstig op 13 november 2009:

“ ...

- *naleven van het advies van de provinciale dienst waterlopen;*
- *naleven van de voorwaarden van de milieudienst;*
- *naleven van de voorwaarden van de brandweer;*
- *schilderen of bepleisteren in middengrijze kleur, in functie van de vormelijke eenheid;*
- *niet verzwaren van het huidig gebruik (oefenterrein tijdens weekdagen; geen wedstrijden; geen weekend).*

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 18 december 2009:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in strijd met het geldende plan.

Afwijkings- en uitzonderingsbepalingen

Niet van toepassing vermits de bestaande constructies niet vergund zijn. Er is niet voldaan aan de basisvereisten.

Openbaar onderzoek

...

Het college heeft op 13/11/2009 beraadslaagd en de klachten ontvankelijk doch ongegrond verklaard. De ingediende bezwaren zijn nochtans gerechtvaardigd. Het dossier is onvolledig, het betreft een zonevreemde constructie, de vergunningstoestand van de bestaande constructies werd niet bewezen in het dossier. Het betreft volgens de huidige informatie niet vergunde constructies die zonevreemd zijn en als dusdanig niet voor vergunning in aanmerking komen. Het is noodzakelijk te wachten op de beslissingen die genomen worden bij de opmaak van een RUP zonevreemde recreatie.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

...

Het is evenmin duidelijk op welke manier het terrein bereikbaar is, de bestaande wegenis werd slechts zeer summier weergegeven op de plannen en foto's betreffende de wegenis ontbreken.

...”

Omwille van het bindend ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen op 15 januari 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 17 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van onbekende datum om dit beroep in te willigen en voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 6 april 2010 beslist de verwerende partij op 8 april 2010 als volgt het beroep in te willigen en voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

9. verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag heeft geen betrekking op een agrarisch bedrijf en is niet in overeenstemming met deze planologische bestemming.

Artikel 4.4.10 van de Vlaamse Codex regelt de basisrechten voor zonevreemde constructies voor vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden.

...

Beroeper bracht een huurcontract bij van 1962 waaruit blijkt dat het stuk landbouwgrond reeds vanaf 1962 wordt verhuurd in functie van een voetbalterrein met bijhorende constructies.

Ook het college van burgemeester en schepenen bevestigt dat volgens de kadastrale gegevens de constructies bij het voetbalveld dateren van de jaren '60. Gelet op voorgaande dienen de bestaande constructies en het voetbalveld als vergund geacht.

Hoewel de bestaande constructie in betonplaten en met golfplaten dak niet erg duurzaam is, en esthetisch niet gewenst in waardevol agrarisch gebied, is de constructie niet vervallen. De gedeeltelijke herbouw van deze constructie in nieuwe snelbouwsteen vormt in dit opzicht een verbetering van de bestaande toestand.

Het herbouwde gedeelte is gelegen tussen de berging en de bestaande kleedruimte en vormt hierdoor een geheel met het bestaande (totale lengte: 26m). Het bestaande volume wordt gerespecteerd.

De aanvraag heeft ook betrekking op het plaatsen van verlichtingspalen. Het dossier bevat geen gegevens over de oorspronkelijke verlichtingspalen. Volgens de gegevens van de gemeente stonden er op het plein houten verlichtingspalen.

Verlichtingspanelen zijn inherent aan de functie van een voetbalveld en noodzakelijk voor de goede werking ervan. Vanuit ruimtelijk oogpunt zijn de verlichtingspalen aanvaardbaar mits naleving van het advies van de milieudienst van de stad, zodat lichtindringing naar de omgeving toe wordt beperkt.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming maar wel met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard mits naleving van het advies van de milieudienst van Mechelen en het advies van de waterbeheerder (provincie Vlaams-Brabant).

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van het beroep niet.

De Raad onderzoekt ambtshalve de ontvankelijkheid van een beroep, ook bij gebreke van excepties daarover.

De Raad oordeelt echter dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat er ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij beschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

6° MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (MTHEN)

Beroepende op de zorgplicht van het decreet Natuurbehoud verzoek ik om de schorsing van de vergunningsbeslissing. Deze zorgplicht stelt: "Iedereen die handelingen verricht of hiertoe opdracht verleent, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden geleverd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of te herstellen."

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij blijft in gebreke voldoende concrete en precieze gegevens aan te voeren om de Raad toe te laten het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderzoeken en te beoordelen.

Naast de vaststelling dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij beweert te lijden, weinig (of helemaal niet) concreet is, is de bestreden beslissing een regularisatievergunning: de werken, waarvoor de bestreden stedenbouwkundige vergunning verleend is, zijn dus al uitgevoerd.

De Raad oordeelt dan ook dat de vordering tot schorsing van de verzoekende partij, die bedoeld is om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, zonder meer doelloos is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS